

række amatørboxning. Hvad angår penge-momentet, måtte forbud ud fra dette syns-punkt føre til indgreb mod al professionel idræt. Et forbud mod professionel boxning ville følgelig få en række helt uacceptable konsekvenser.

Da forslaget kom til behandling i det samlede råd, fulgte dette imidlertid udvalgets mindretal og vedtog med 33 stemmer mod 25 en henstilling (rek. 6) om ved lov at forbyde professionel boxning i Danmark, Finland, Norge og Sverige. Aksel Larsen stemte for forbudet. K. B. Andersen og Skytte undlod at stemme.

2. Ensartet nordisk abortlovgivning (A 109).

I 1966 havde bl. a. Nina Andersen, Lis Groes og Grete Hækkerup stillet forslag om ensartede nordiske abortregler. De henviste til, at rådet ved sessionen i 1957 havde besluttet intet at foretage sig i anledning af et forslag af lignende indhold, idet man fandt, at det på daværende tidspunkt ikke var muligt at opnå en videregående harmonisering af lovreglerne på dette område. Det nye forslag indbragtes med henvisning til den stadig livligere debat om abortspørgsmålet, til de allerede eksisterende forskelle i lovgivningen, til en påtænkt liberalisering af de svenske bestemmelser samt endelig til værdien af, at der i Norden, hvor der så let rejses fra land til land, ikke bliver så stor ulighed i bestemmelserne, at abortsøgende kvinder tilskyndes til at rejse derhen, hvor abort er lettest at få.

Dengang da medlemsforslaget fremsattes, arbejdede kommissioner i Danmark, Finland og Sverige med problemerne, hvorfor udvalget besluttede at udsætte sin behandling af sag A 109, indtil de sagkyndige havde afgivet deres betænkninger. Den finske kommission afgav sin betænkning 27. december 1968, mens den danske kommission offentliggjorde sin 19. februar 1969. Den svenske var derimod endnu ikke afgivet, da 17. session trådte sammen. Imidlertid anså Juridisk udvalg det for værdifuldt, om det samlede råd kunne tage forslaget op til en foreløbig debat, som ville tjene til vejledning for udvalget i dets videre arbejde med sagen. En sådan orienterende drøftelse med indlæg, bl. a. af K. Axel Nielsen og af Gerda Møller, førtes 5. marts. Standpunkterne var dog så stærkt modstridende, at

der næppe var udsigt til enighed under udvalgets videre behandling af sagen.

B. Sager under kulturudvalget.

1. Sammenlignelighed mellem skole- og universitetsvidnesbyrd (A 211).

På grund af det voksende antal flytninger over grænserne som følge af det fælles nordiske arbejdsmarked må et stort antal børn og unge overføres fra skoler og læreanstalter i ét land i Norden til et andet. Denne overførelse med indpasning i andre undervisnings-systemer volder vanskeligheder på grund af landenes uens karaktersystemer og bedømmelsesmetoder. Et medlemsforslag om foranstaltninger, som kan gøre det muligt ganske automatisk at oversætte skole- og studenterkarakterer fra ét system til et andet, vedtoges med 50 stemmer som rekommandation nr. 7.

2. Reklamer i fjernsynet (A 169).

I 1959 afviste rådet forslag til en henstilling om udredning af og derefter stillingtagen til spørgsmålet om reklamer i fjernsynet. Da der i 1966 i Sverige blev nedsat en kommission for at studere bl. a. reklamens virkninger i fjernsynet, og da der samtidig var et stort behov for yderligere midler til finansiering af fjernsynsvirksomheden, anså et par svenske rådsmedlemmer det for sandsynligt, at Sverige i en overskuelig fremtid ville gå over til reklameudsendelser i televisionen. I betragtning af det nære og voksende samarbejde mellem de nordiske landes fjernsyn fandt de nævnte medlemmer det indlysende, at de nordiske lande burde søge at indtage et fælles standpunkt til problemet. De foreslog derfor, at ikke blot Sverige, men alle de nordiske lande tilsammen foretog en kommissionsundersøgelse om fjernsynsreklame og på grundlag af denne undersøgelse samtidig traf deres afgørelse i TV-reklamesagen.

Kulturudvalget anså imidlertid, at en undersøgelse som den af forslagsstillerne ønskede ville forsinke det kommissionsarbejde, som var i gang i Danmark og Sverige. Derfor ønskede udvalget ikke at tage stilling til realiteten i problemet om fjernsynsreklamen, men anså det for betydningsfuldt, at ikke noget land gennem en ensidig beslut-